Institutul de Studii și Prospecțiuni din Capitală au început concursurile Spartachiadei de iarnă. Iată șahiștii în întrecere

Foto: V. Bageac

În numeroase asociații sportive au loc în aceste zile

ÎNTRECERILE SPARTACHIADEI DE IARNĂ A TINERETULUI

În întreaga țară au început întrecerile ediției 1965/1966 a Spartachiadei de iarnă a tineretului. La orașe și la sate, în sute de asociații sportive, arbitrii consemnează pe foile de concurs victorii și... înfrîngeri. Dar, mai presus decît aceasta, se consemnează o bogată și atractivă activitate sportivă care cuprinde mase tot mai largi de iubitori ai sportului.

Corespondenții noștri, prezenți la întreceri în calitate de cronicari și... concurenți, ne relatează zilnic noi aspecte din întrecerile organizate în cadrul Spartachiadei de iarnă. Facem loc astăzi în coloanele ziarului cîtorva dintre corespondențele sosite cu ultima poștă.

Interes major la Ploiești

În multe dintre asociațiile sportive din orașul nostru se desfășoară în aceste zile întrecerile primei etape a Spartachiadei de iarnă a tineretului.

Consiliul asociației sportive Rafinăria Teleajen **(președinte Ion Iordache)**, a pregătit din timp întrecerile încît acum zeci de tineri își dispută întîietatea la șah, tenis de masă, gimnastică, popice și tir.

Sala de sport de la Voința cunoaște o permanentă animație. Zilnic au loc aici concursuri de tenis de masă și șah. Un alt sport la care se întrec cu multă ardoare membrii UCFS de la Voința sînt popicele. Stînd de vorbă cu tovarășii din conducerea asociației am aflat că s-au făcut pregătiri și pentru amenajarea unui patinoar, imediat ce va permite timpul.

De mult interes se bucură întrecerile și la asociațiile sportive Vagonul R.M.R., Constructorul, Petrolul-Rafinăria Brazi, unde în această săptămînă au avut loc o serie de concursuri la haltere, trîntă, tenis de masă și șah.

GH. ALEXANDRESCU
și C. NEGULESCU-coresp.

Acesta este doar începutul

Ediția din acest an a Spartachiadei de iarnă se bucură de mult interes din partea iubitorilor sportului din orașul Sibiu. Chiar din prima zi a competiției s-au organizat întreceri la diferite ramuri sportive la care au participat sportivi din asociațiile Drapelul roșu, Independența, Voința, I.C.R.T.I. Automecanica și altele.

De multă popularitate s-au bucurat și demonstrațiile de gimnastică organizate cu prilejul deschiderii festive la care au asistat peste 400 de spectatori.

Acesta este doar începutul. Pînă la 10 februarie 1966 se vor întrece sportivi și sportive din peste 60 de asociații din Sibiu.

I. IONESCU-coresp.

Primele întreceri și cîteva nume...

Reîntîlnirea — după un an — cu Spartachiada de iarnă presupune, pentru consiliile asociațiilor sportive, luarea unor măsuri, nu tocmai simple, în vederea angrenării unui număr cît mai mare de tineri în diversele concursuri. Acest adevăr ni s-a confirmat, din nou, joi după amiază, cînd am vizitat Institutul de Studii și Prospecțiuni din Capitală, unde fusesem informați că vor avea loc primele întreceri din cadrul actualei ediții a Spartachiadei.

La ora 15, cînd s-a terminat lucrul, mescle de șah frumos așezate într-un hol de la etajul I al clădirii administrative, arena de popice cu pistele proaspăt ceruite și clubul în care era instalată o masă de tenis înconjurată de zeci de scaune, îi... așteptau pe amatorii de sport. Iar aceștia nu s-au lăsat prea mult invitați. Și iată, peste tot, animație specifică întrecerilor tinerești, deși printre concurenți se aflau și oameni mai în vîrstă: lăcătușul **I. Carabageac**, tehnicianul **P. Chivu**, contabilul **A. Bacalu** ș.a. Într-adevăr, sportul nu cunoaște limite de vîrstă!

Stam și priveam împreună cu directorul adjunct al Institutului, **Gabriel Dumitrescu**, la disputa pe cele două piste de popice, dintre mecanicul **Alexandru Tudorache** și contabilul **Nicolae Andronescu**.

— **Peste cîteva zile**, spune tov. Dumitrescu, **vor începe și concursurile de gimnastică, tir și haltere. Cînd va da înghețul vom programa și concursuri de patinaj.**

— Unde veți organiza aceste întreceri?

— **Tirul la poligonul asociației Autobuzul, halterele în atelierul mecanic, iar gimnastica la club. Sperăm ca anul acesta să realizăm un număr record de concurenți.**

— Pe ce vă bazați?

— **Pe entuziasmul membrilor UCFS. Aceștia au muncit, în timpul lor liber, pentru a termina la timp reamenajarea arenei de popice și cabana cu vestiare. Inginerul Gh. Stanciu și popicarul I. Moiceanu au rămas după program și au confecționat halterele, iar tîmplarii Dumitru Enescu și Vasile Chirica lucrează la mantinela care va îngrădi patinoarul ce-l vom amenaja pe terenul de volei. Firește dacă ei au muncit cu atîta sîrguință la confecționarea acestor materiale sportive, desigur că vor dori să le și folosească.**

— Cine va sprijini pregătirea participanților?

— **Avem**, ne-a spus tov. Dumitrescu, **instructori sportivi inimoși. Conform planului de acțiune, C. Iorgulescu, M. Parfenie, Gr. Antimoianu, C. Melcioiu, V. Marica și alți instructori vor răspunde de buna pregătire a concurenților și de desfășurarea întrecerilor.**

Pentru cititorii noștri care vor fi surprinși de faptul că directorul adjunct al Institutului de Studii și Prospecțiuni cunoaște atît de bine „amănuntele" organizatorice și tehnice ale desfășurării Spartachiadei vom menționa faptul că tovarășul **Gabriel Dumitrescu** este și președintele asociației sportive.

TR. IOANIȚESCU

Ați citit „Palestrica"?

Cîteva păreri despre această vastă istorie a educației fizice și sportului

Institutul de Cultură Fizică, facultățile și școlile sportive, specialiștii în materie, precum și masa de cititori interesați, dispun de cîtva timp de o nouă ediție a cărții **„Palestrica"**, de **prof. dr. Constantin Kirițescu.** Materialul, revizuit și adăugit de autor față de ediția din 1942, prezintă faptele în lumina filozofiei marxiste și acordă un capitol întreg educației fizice din România Socialistă.

Cartea, purtînd ca subtitlu „Istoria educației fizice, origini, evoluție, metode, concepții, realizări", se bucură de o largă circulație în lumea culturală de peste hotare, însumînd aprecieri din cele mai favorabile. Critica franceză de specialitate acordă, de exemplu, un larg spațiu prezentării volumului și, analizîndu-l în comparație cu alte studii de același profil, îl declară: **„Le traité magistral de Kirițescu".** („Magistralul tratat al lui Kirițescu").

Cum e și firesc, lucrarea a stîrnit un viu interes și printre toți acei care își aduc contribuția la dezvoltarea educației fizice și a sportului din țara noastră. Iată, de altfel, cîteva impresii pe care le-a lăsat „Palestrica" cititorilor de la noi...

MĂ NUMĂR printre cei puțini, de altfel, care au avut posibilitatea de a audia prelegerile ținute de Constantin Kirițescu, la A.N.E.F., în cadrul cursului de istorie a educației fizice. Cunosc și prima lucrare a autorului, consacrată studiului de istorie a educației fizice (Palestrica), apărută cu ani în urmă. Cu toate lipsurile ei, lucrarea a constituit pînă la și aproape unica sursă serioasă de informare pentru toți aceia care, prin natura ocupației lor, aveau de rezolvat probleme legate de istoria educației fizice, de istoria sportului.

Încă din anul 1956 am fost martorul strădaniilor autorului de a reedita vechiul volum, dorinței sale de a-i da un conținut și o structură nouă, prin aprecierea materialului de pe pozițiile marxism-leninismului. Intenția aceasta a fost realizată — și astfel în anul 1964 literatura noastră de specialitate a fost îmbogățită cu o lucrare valoroasă, pe măsura prestigiului cultural și științific al patriei noastre. Întregită cu numeroase date, în special în privința epocii actuale și a dezvoltării mișcării sportive în România, lucrarea reușește să treacă prin sita criticii probleme de concepție legate de dezvoltarea culturii fizice, tratînd în mod dialectic istoricul teoriei și practicii educației fizice, subliniind ceea ce este caracteristic unei epoci și reliefînd, în mod obiectiv, contribuția diferitelor popoare, a unor personalități în dezvoltarea concepției despre educația fizică.

Concepută pe un plan vast, lucrarea își depășește uneori cadrul nerezumîndu-se la o simplă istorie a culturii fizice. Abordînd cu competență problemele dezvoltării culturii fizice, autorul le urmărește în înlănțuirea lor firească cu fenomenele social-politice, cu realizările economice și culturale caracteristice epocilor istorice. Cititorul are astfel posibilitatea de a urmări dezvoltarea culturii, luînd cunoștință în acest larg context de străduințile și preocupările care au existat pentru crearea unei concepții despre educația fizică, pentru stabilirea unor jaloane în legătură cu formele ei de organizare, mijloacele și metodele specifice. Se poate urmări cu ușurință — datorită formei atrăgătoare de prezentare — linia ascendentă, în general, a dezvoltării acestei concepții despre educația fizică, concepție care în decursul vremurilor a servit idei politice și orînduiri sociale diferite cunoscînd perioade de strălucire sau decădere, pînă la împlinirea din zilele noastre.

În literatura mondială se află puține lucrări care să trateze atît de cuprinzător, în mod obiectiv și echilibrat, contribuția diferitelor popoare de-a lungul vremii la dezvoltarea teoriei și practicii educației fizice.

GHEORGHE MITRA
profesor de educație fizică la liceul „Gh. Lazăr"

FĂCÎND ABSTRACȚIE de interesul strict profesional, cartea impresionează prin vasta informație pe care o pune la dispoziția lectorului.

Modalitatea în care sînt prezentate faptele, urmărite în timp și spațiu, creează impresia derulării unui film, avînd ca punct inițial primele manifestări ale existenței omenești, însoțite de primele eforturi fizice. Se trece apoi prin epoci de formație și dezvoltare, ajungîndu-se la societatea noastră în care se manifestă un interes susținut pentru educația fizică.

Materialul informativ, deosebit de variat și bazat pe o bibliografie masivă, este sprijinit de reproduceri după obiectele aparținînd comunei primitive, după monumentele de artă ale antichității grecești, ale renașterii și ale civilizației moderne.

Faptele sînt prezentate în context istoric, într-o strînsă legătură cu formațiunile social-economice, în concordanță cu gîndirea politică, filozofică și viziunea artistică a fiecărei epoci.

„Palestrica" lui Kirițescu mi-a completat sub un nou aspect — acela al educației fizice — cunoștințele despre antichitatea elină, epocă istorică ce mă interesează în mod deosebit.

ALEXANDRA NICOLAU
maestră internațională de șah

CONSIDER REEDITAREA „Palestricei" o acțiune foarte utilă în procesul de instruire a sportivilor, a întregului tineret de la noi. Cartea te farmecă nu numai prin abundența informației și logica expunerii materialului, ci și prin stilul curgător, pitoresc, ca al unei povestiri la care ai vrea să revii ori de cîte ori ai un timp de răgaz. Unul din aspectele pozitive ale lucrării cred că este și acela că ea se adresează în egală măsură specialiștilor în cultura fizică, cît și acelora care sînt preocupați de problemele dezvoltării societății omenești, de transformările social-politice și realizările culturale din toate timpurile. Datorită bogatei argumentări științifice, modului îngrijit de prezentare, originalității ei, „Palestrica" a ajuns să se bucure de o unanimă prețuire în țară și peste hotare, constituind — totodată — o valoroasă realizare a culturii noastre socialiste.

prof. ANTON MORARU
Șeful comisiei sportive a Comitetului orășenesc București al U.T.C.

CREAȚIE PRODIGIOASĂ, unică în istoria culturii prin conținutul, orientarea și eficiența ei instructivă și educativă complexă, această operă se înscrie în fondul de aur al culturii noastre naționale.

Izvor nesecat de informare științifică pe o multitudine de planuri — filozofic, sociologic, biologic, fiziologic, psihologic, pedagogic, istoric, etnografic, arheologic etc., „Palestrica" de C. Kirițescu se cere a fi prezentă în biblioteca oricărui intelectual. Fiziologi și psihologi, medici și pedagogi, profesori de educație fizică și antrenori, studenți ai I.C.F. și ai facultăților de educație fizică, instructori și activiști sportivi, găsesc în această operă monumentală o bogată experiență generalizată care constituie călăuza sigură, necesară succeselor și calității muncii pedagogice-educative cu elevii și sportivii.

N. CEAUȘESCU
lector universitar

DIN VIAȚA SECȚIILOR

Explicația unui loc 12...

Cu cîțiva ani în urmă, echipa de rugbi a studenților clujeni se afla — alături de Steaua, Grivița Roșie și Dinamo — printre fruntașele campionatului republican. Prezența în orașul de sub Feleac a uneia dintre cele trei formații bucureștene aducea pe terenurile de la „Babeș-Bolyai" mii de spectatori. Era o excelentă propagandă pentru sportul cu balonul oval în cadrul unui veritabil „cap de afiș" al etapei. Și nu rareori s-a întîmplat ca studenții clujeni să termine victorioși partidele, spre satisfacția numeroșilor lor suporteri.

Dar... asta a fost o dată. De la o vreme încoace (mai precis în actuala ediție a campionatului), Știința Cluj mai-mai că n-o mai recunoști! Din 22 de partide — două victorii. Înfrîngeri acasă, în fața unor adversari modești, după evoluții palide. Mai mult, echipa clujeană a cedat de fiecare dată tocmai acolo unde ne-am fi așteptat mai puțin: la capitolul vigoare, forță, rezistență. O echipă de o... repriză — astfel este calificată de specialiști această formație de rugbi.

Consecința? Ultimul loc în clasament. O... performanță pe care rugbiul clujean n-a mai atins-o vreodată. Iar ultimul loc (12) echivalează în rugbi cu retrogradarea. Cum se explică această situație?

Conducerea clubului (prin prof. Aurel Orban, secretar tehnic) explică: **„Ne-au plecat foarte multe elemente care alcătuiau, de fapt, osatura echipei: Pop Horia, Gherasim, Căliman, Cătănici, Simion, Gebefügy, Cordoș, Grigoriu; mai înainte Demian, Fodor și Tolu. Era firească slăbirea echipei. Desigur, nu la nivelul locului... 12!"**

Adevărul poate fi și aici. Numai că plecarea unor jucători, a celor care au absolvit diferite institute și facultății, era de prevăzut. Ce a făcut clubul Știința Cluj pentru a asigura „schimbul de mîine" al echipei?

„Mult prea puțin! — afirmă antrenorul Alexandru Paloșanu. În iunie cînd am preluat echipa, n-aveam nici 15 jucători pe care să pot conta. Am apelat la juniori. Am încercat 10—12 dintre ei, dar n-am reușit să reținem pentru prima formație decît 2: pe Mureșan și Ștefu. Din necesitatea de a alinia o garnitură completă am folosit însă, în retur mai ales, și alți tineri jucători, fără perspectivă. Rezultatele le-ați văzut... Soluția pentru viitor? Să ne îndreptăm mai mult atenția către juniori, ca unii ce urmează să asigure rezervele de cadre ale echipei.

Iată deci principala explicație a locului 12: **lipsa de preocupare în direcția formării de noi cadre, lipsa de exigență în selecția viitorilor rugbiști. Conducerea clubului Știința Cluj avea obligația să îndrume mai îndeaproape munca secției (și în special a antrenorului V. Cîrligelu, care se ocupă de juniori). Or, în ultima vreme, în deosebi în perioada care a coincis cu eșecurile în serie ale echipei, această îndrumare a fost ca și inexistentă.**

Cît privește perspectivele, să dăm din nou cuvîntul antrenorului Paloșanu: **„Mai avem de susținut turneul de baraj. Acolo urmează să jucăm ultima carte. Sîntem, totuși, optimiști...".**

Nu-i rău să fii optimist, să nădăjduiești măcar în această ultimă „carte". Numai că astfel de soluții de ultimă oră nu-ți oferă totdeauna garanții de reușită. **La clubul Știința Cluj se impune un plus de seriozitate și de răspundere față de rugbi.**

TIBERIU STAMA